

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кольцової Ніни Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII

Київ
9 жовтня 2024 року
№ 195-3(I)/2024

Справа № 3-163/2024(331/24)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Олійник Алли Сергіївни,
Петришина Олександра Віталійовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кольцової Ніни Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 2, ст. 25) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулась Кольцова Н.І. із клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 3, частині другій статті 6,

частині другій статті 8, статті 16, частині другій статті 19, статтям 21, 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, четвертій статті 41, частинам першій, третій статті 46, частині першій статті 50 Конституції України (конституційність) пункт 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII зі змінами (далі – Закон).

Пунктом 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону закріплено таке: „Установити, що мінімальна заробітна плата після набрання чинності цим Законом не застосовується як розрахункова величина для визначення посадових окладів та заробітної плати працівників та інших виплат, крім розрахунку щорічного обсягу фінансування статутної діяльності політичних партій.

До внесення змін до законів України щодо незастосування мінімальної заробітної плати як розрахункової величини вона застосовується у розмірі прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого на 1 січня календарного року, починаючи з 1 січня 2017 року“.

Суб’єкт права на конституційну скаргу зазначає, що оспорювані приписи Закону „неправомірно позбавляють найменш захищений соціальний осередок України <...> їх права на майно – легітимні очікування на виконання Державою гарантій у вигляді підвищення до пенсій непрацюючих пенсіонерів“.

На підтвердження своєї позиції Кольцова Н.І. посилається на окремі приписи Конституції України, законів, рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у її справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того,

яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Обґрунтовуючи твердження щодо невідповідності Конституції України пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону, Кольцова Н.І. заявляє про створення правових колізій, неоднакове застосування оспорюваних приписів Закону судами та долучає відповідні судові рішення, роздруковані з Єдиного державного реєстру судових рішень.

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України зазначає, що неоднозначність судової практики щодо застосування тих чи інших приписів законів не свідчить про їх неконституційність, а усунення такої неоднозначності не належить до повноважень Конституційного Суду України, визначених у статті 150 Конституції України, статті 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, Кольцова Н.І. не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кольцової Ніни Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**